

faaledes, og det ikke kan nægtes, at Statskassen ikke i den Grad vil være i stand til at nedfæste sine Udgifter, at den kan bestride alle de Krav, som Fremtiden vil stille til den, saa er der ikke Andet for, end at vælge en ny Indtægtsnorm, og den troer jeg ikke kan tankes paa anden Maade end ved at følge Regjeringens Forslag om Indførelse af en Indkomstskat. Af hvad jeg har hørt den Aare at fremføre følger imidlertid, at Regjeringen ikke tænker sig denne Indkomstskat som en Afsløser af nogen af Hovedpillerne for det nuværende Afgiftssystem. Wel søger man deri ikke blot et Mittel til at bestride de forøgede Udgifter, som Fremtiden maatte kunne spore med sig, men tillige ogsaa en Erstatning for adskillige Afgifter, som dels ere ophævede, dels trænge til en Omregulering; men jeg maa bede det fastholdt — thi det er Regjeringens Udgangspunkt ved hele denne Sag — Regjeringen tilstiger ikke ved dette Forslag at gjøre nogen dybt indgribende Forandring i det hidtil bestaaende Afgiftssystem; Regjeringen har betragtet det som et væsentligt Supplement til det hidtil bestaaende Afgiftssystem, der kunde hjælpe til at ændre de værste Mangler ved dette. Man tænke sig altsaa ikke i denne Indkomstskat en Afsløser af den hidtilsværende Hartkornsskat; man tænke sig den heller ikke som en saadan, der skalde sætte Danmark i stand til at opgive alt Toldvæsen og alle Toldafgifter, for at åbne det for en fuldkommen fri Handel; det er heller ikke bekjendt, at der er noget Land i Verden, som ved Hjælp af en Indkomstskat enten har naaet eller har troet at kunne naae et saadant Maal. Regjeringen tænker sig altsaa ved dette Forslag et Supplement til det nuværende Afgiftssystem, ikke blot for den nærmeste Fremtid, som endnu vil spore Folgerne af Krigen, men ogsaa for en senere Fremtid, naar en fuldkommen Fredsstilstand efter er indtraadt. Jeg har allerede saavel ved Krigsskatsagens som ved ved Finantsagens Fremleggelse udtaalt, at Regjeringen ikke i denne Indkomstskat, saaledes som den vil stille sig i det første Åar, for hvilket den begjæres, troer at turde stole paa at finde Ressourcer for de overordentlige Udgifter, som endnu i dette Åar maatte forestaae, og derfor har Regjeringen

ogsaa troet, ved Siden af Indkomstskatten særligt at burde foreslæe en Krigsskat, som vil findes combineret med Indkomstskatten paa den Maade, som den næststående Paragraph i det her foreliggende Lovudkast nærmere udviser.

Maar jeg iovrigt tager Hensyn til, hvorledes Regjeringen har tænkt sig, at en Indkomstskat i Fremtiden, naar roligere Forhold ere indtraadte, kunde være passende for vores Forhold, og altsaa hvorledes det Maal foreløigt maatte stilles, som man ved Hjælp af Indkomstskatten vil stræbe hen til, da har jeg tænkt mig, for det Første, at det ikke skalde være en blot Indkomstafgift, men en Formue- og Indkomstskat, dette Ord taget i den Forstand, at Indtægten af Formuen beskrives højere end den Indtægt, som hidrører fra en anden Oprindelse. Jeg havde faaledes tænkt mig, at man af al Indtægt, som hidrører fra Formue, forlods tog 1 pCt., og dernæst af al Indkomst en vis Kvotadeel, som skalde gradevis stige efter følgende Skala: af under 200 Rbd. Indtægt erlægges Intet, af en Indtægt fra 200 Rbd. til 300 Rbd. 3 Rbd.; fra 300 Rbd. til 400 Rbd. 5 Rbd., fra 400 Rbd. til 500 Rbd. 7 Rbd.; fra 500 Rbd. til 600 Rbd. 9 Rbd.; fra 600 Rbd. til 700 Rbd. 11 Rbd., fra 700 Rbd. til 800 Rbd. 13 Rbd., fra 800 Rbd. til 900 Rbd. 15 Rbd., fra 900 Rbd. til 1000 Rbd. 17 Rbd., fra 1000 Rbd. til 1500 Rbd. 2 pCt., fra 1500 Rbd. til 2000 Rbd. 2½ pCt., af 2000 Rbd. incl. og derover 3 pCt. Herefter vilde t. Ex. den aarlige Indtægt af 2000 Rbd., som hidrørte alene fra en frugtbringende Kapital paa 50,000 Rbd., svare 1 + 3, altsaa 4 pCt., eller 80 Rbd., hvorimod den samme Indkomst, hidrørende fra en Gage eller deslige, vilde have at erlægge 3 pCt. eller 60 Rbd. i aarlig Skat. Det er naturligvis ikke min Menig, ved at opstille det som et Udgangspunkt for mig ved den hele Sags Fremme, at ville paaflæae, at netop disse Talforhold skalde være de absolut rigtige, men jeg har troet det rigtigst, strax at nævne dette Udgangspunkt, for at man kunde gjøre sig det saameget mere forklarligt, hvorledes jeg er kommen til dette Resultat i Loven. Jeg troer, at det maa indrømmes, det har i det Mindste oftere været